Ἡ Κύπρος, ἡ θυγατέρα αὐτὴ τῆς Ἑλλάδος, διέρχεται σκληρὰν δοκιμασίαν. Ἐλπίζομεν ἀκόμη, ὅτι οἱ Σύμμαχοι δὲν θὰ τὴν ἀδικήσουν, τελικῶς, καὶ δὲν θὰ θελήσουν νὰ διακυβεύσουν τὴν φιλίαν των μὲ τὴν χώραν μας.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ συνεχῶς ἀποκαθισταμένη ὑγεία τοῦ Βασιλέως ἱκανοποιεῖ λίαν εὐαρέστως τὸν Λαόν, ὁ ὁποῖος εὔχεται εἰς τὸν Ἄνακτα, ὅπως ἀναλάβῃ συντόμως καὶ πάλιν τὰ καθήκοντα τῆς ἡγεσίας τοῦ Ἔθνους.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚΛΥΣΙΣ

Η ΣΟΥΗΔΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΖΩΗΡΩΣ ΔΙΑ ΤΑ ΗΘΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία συντονισμένη προσπάθεια καὶ ἀντιδράσεις

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΓΓΛΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Παρατηρητής» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύεται ἡ κατωτέρω ἐνδιαφέρουσα ὅσον καὶ ἀποκαλυπτικὴ ἀνταπόκρισις τοῦ εἰς Στοκχόλμην ἀνταποκριτοῦ τῆς κ. Ρόλαντ Χένφορντ περὶ τῶν σημερινῶν ἠθῶν εἰς τὴν Σουηδίαν καὶ τῶν ζωηρῶν ἀνησυχιῶν ποὺ συνέχουν τὴν Κυβέρνησιν καὶ διαφόρους κοινωνικὰς τάξεις.

Τὰ ἤθη ἀποτελοῦν θέμα θυελλώδους συζητήσεως εἰς τὴν Σουηδίαν. Αἰτία εἶναι τὸ ὑπόμνημα ποὺ ὑπεβλήθη προσφάτως εἰς τὴν Κυβέρνησιν μὲ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Ἰδιαιτέρου Ἰατροῦ τοῦ Βασιλέως, δρος Οὔλφ Νόρντβαλ καὶ ἄλλων ἑκατὸν σαράντα ἐπιφανῶν ἰατρῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν. Εἰς τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ ἐκφράζεται ζωηρὰ ἀνησυχία διὰ τὴν σεξουαλικὴν «ὑστερίαν» τῆς νεολαίας. Ἡ κατάστασις αὐτὴ θεωρεῖται ὡς προϊὸν τῆς συγχρόνου ἐκπαιδεύσεως, προτείνεται δὲ ὅπως τὰ σχολεῖα ἀναλάβουν τὴν ἐπανόρθωσιν αὐτῆς. Παρόμοιον ὑπόμνημα ὑπεβλήθη πρὸ μηνὸς καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Διατυπωμένα εἰς ἄψογον Σουηδικὸν ἀκαδημαϊκὸν ὕφος, τὰ πορίσματα τῶν μακροσκελῶν αὐτῶν ὑπομνημάτων εἶναι σαφέστατα. Κατηγοροῦνται οἱ προοδευτικοὶ παιδαγωγοὶ οἱ κατευθύνοντες τὴν παιδείαν, ὅτι βομβαρδίζουν τὰ παιδιὰ μὲ σεξουαλικὰ μαθήματα, ἀκατάλληλα διὰ τὴν ἡλικίαν των. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς προώρου αὐτῆς διδασκαλίας εἶναι μία ἀφύσικη ὑπερσεξουαλικότης τῆς νέας γενεᾶς. Μὲ τὴν ἐφηβικὴν σκέψιν των, οἱ νεαροὶ παρερμηνεύουν τὴν διδασκαλίαν ὡς παρακίνησιν πρὸς πρᾶξιν. Καὶ οἱ ἰατροὶ διαπιστώνουν μεγάλην διάδοσιν τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων καὶ ἄλλων ἀνωμαλιῶν.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν, ἡ κατάστασις εἶναι ἐπιζημία διὰ τὰ ἄτομα καὶ διὰ τὸ ἔθνος, πρέπει δὲ νὰ ἀναζητηθοῦν τάχιστα τὰ μέσα ἐπανορθώσεως. Τὸ ὑπόμνημα ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ «ἀποχὴ» δὲν εἶναι καθόλου ἐπιβλαβής, ἴσως μάλιστα εἶναι ὠφέλιμος. Καὶ αὐτὸ πρέπει νὰ τονισθῇ εἰς τὰ παιδιά, ἀντὶ νὰ τοὺς δίδεται ἐμμέσως ἡ ἐνθάρρυνσις πρὸς φρενήρη ἐρωτικὴν ἐλευθεριότητα. Πρέπει ἐπίσης τὰ παιδιὰ νὰ διδαχθοῦν, ὅτι ἡ ἐλευθεριότης αὐτὴ ὁδηγεῖ εἰς ξεπεσμὸν καὶ δυστυχίαν. «Αἱ χαώδεις σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο φύλων ἀπειλοῦν τὴν ζωτικότητα καὶ τὴν ὑγείαν τοῦ Ἔθνους», τονίζει τὸ ὑπόμνημα.

★

Τὸ σπουδαιότερον σημεῖον τοῦ ὑπομνήματος ἀφορᾷ τὴν παιδείαν. Τονίζει ὅτι τὸ ὅλον πρόγραμμα τῆς σεξουαλικῆς διδασκαλίας διαγκώθη κατὰ τρόπον ἀφύσικον, μὲ τὴν συνέπειαν ὅτι οἱ ἔφηβοι κατέχονται ἀπὸ τὴν ἔμμονον ἰδέαν τοῦ ἐρωτισμοῦ. Τώρα, καθῆκον τῶν σχολείων εἶναι νὰ περιορίσουν τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας εἰς τὰς ὀρθὰς διαστάσεις.

Αἱ στατιστικαὶ δικαιολογοῦν τὰς ἀνησυχίας τῶν ἰατρῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν αἱ μολύνσεις ἀπὸ ἀφροδίσια νοσήματα ηὐξήθησαν κατὰ 75%, μὲ ἰδιαιτέρως αὔξουσαν ἀναλογίαν εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν. Συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα τῆς Παγκοσμίου Ὀργανώσεως Ὑγείας, ἡ Σουηδία καὶ ἡ Δανία κατέχουν τὰς πρώτας θέσεις εἰς τὴν συχνότητα τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων.

Ἡ ἔκθεσις αὐτὴ ἐπροκάλεσε τὴν ὀργὴν μιᾶς ἰσχυροτάτης ὁμάδος ἀνθρώπων, ποὺ κυριαρχεῖ εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς Σουηδίας. Ἡ ὁμὰς αὐτὴ περιλαμβάνει τοὺς πλείστους συγγραφεῖς, κριτικούς, ἐκδότας τῶν κυριωτέρων ἐφημερίδων καὶ διακεκριμένους ἐκπαιδευτικούς. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶναι γνωστοὶ μὲ τὸν ὁμαδικὸν τίτλον «πολιτιστικοὶ ριζοσπάσται», ἀντέδρασαν δὲ κατὰ τῆς ὡς ἄνω ἐκθέσεως μὲ μίαν ἔντονον ἀρθρογραφίαν, ἰδίως διὰ τῆς «Ἐξπρέσσεν», τῆς μεγαλυτέρας Σουηδικῆς ἐφημερίδος. Τονίζουν, ὅτι τὰ ἤθη δὲν ἀνάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ἰατρῶν, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον τῶν ἱερέων, ἀλλὰ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ψυχολόγων καὶ τῶν ψυχιάτρων. Οἱ ἰατροὶ πρέπει νὰ περιορισθοῦν εἰς τὰ ἔργα των, δηλαδὴ εἰς τὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενειῶν τοῦ σώματος.

Ἡ ἀντίδρασις αὐτὴ δὲν θὰ εἶχε μεγάλην σημασίαν, ἂν δὲν συνεδέετο μὲ γενικώτερα ζητήματα τῆς παιδείας. Μία νέα μεταρρύθμισις γίνεται τώρα εἰς τὴν μέσην ἐκπαίδευσιν καί, μεταξὺ ἄλλων, ἐλαττοῦται ἡ διδασκαλία τῶν Θρησκευτικῶν. Τὸ δὲ ὑπόμνημα τῶν ἰατρῶν συνδέεται μὲ τὴν μεταρρύθμισιν αὐτὴν καὶ ἀπηχεῖ τὰς ἀντιλήψεις τῶν κληρικῶν, οἱ ὁποῖοι φρονοῦν, ὅτι ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία εἶναι ὁ μόνος τρόπος ἀνασχέσεως τῆς αὐξούσης σεξουαλικῆς ἐλευθεριότητος.

Εἰς τὴν Σουηδίαν ἐπικρατεῖ τελευταίως ἡ συνήθεια τοῦ ἀρραβῶνος διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς δακτυλίων. Ὁ ἀρραβὼν αὐτὸς εἶναι καθαρῶς ἰδιωτικὴ ὑπόθεσις, χωρὶς ἱερολογίαν καὶ χωρὶς καμμίαν νομικὴν ὑποχρέωσιν, ἀλλά, τὸ ζεῦγος ἀναγνωρίζεται ὡς περίπου ἔγγαμον. Ὑποτίθεται ὅτι θὰ ἐπακολουθήσῃ ὁ ἐπίσημος γάμος.

Ἀλλά, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, οἱ «πολιτιστικοὶ ριζοσπάσται» διέφθειραν τὸν θεσμὸν αὐτόν, ὅπως καὶ τὸν χριστιανικὸν κώδικα. Καὶ θεωροῦν τὸν ἔρωτα ὡς σωματικὴν λειτουργίαν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἱκανοποιῆται κατὰ ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα, χάριν τῆς ὑγείας. Ἡ τάσις αὐτὴ ὑπάρχει καὶ εἰς ἄλλας χώρας, ἀλλὰ εἰς τὴν Σουηδίαν ἐπροχώρησε πολὺ περισσότερον. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ὅπως καὶ ἐπὶ διαφόρων ἄλλων θεμάτων, ἡ Σουηδία εἶναι ὡσὰν προχωρημένο ἐργαστήριον κοινωνικῶν ἐρευνῶν, τὸ ὁποῖον παρέχει ἐνδείξεις περὶ τῶν μελλοντικῶν ἐξελίξεων τῶν ἄλλων χωρῶν. Τὰ παιδιὰ εἶναι ἐνημερωμένα περὶ τῶν τελευταίων ἀντισυλληπτικῶν μεθόδων, πρὶν ἀκόμη βεβαιωθοῦν περὶ τῆς λειτουργίας τῶν σωμάτων των. Ἀλλὰ αὐξάνει ραγδαίως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτρώσεων καὶ τῶν ἐξωγάμων τέκνων. Μία μαθήτρια εἶπεν εἰς δημοσιογραφικὴν συνέντευξιν: «Δὲν βλέπω ποίαν σχέσιν ἔχει ἡ σεξουαλικὴ λειτουργία μὲ τὰ ἤθη». Κατὰ τὴν γνώμην τῶν 140 ἰατρῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν, ποὺ ὑπέγραψαν τὸ ὡς ἄνω ὑπόμνημα, αὐτὸ εἶναι ἔνδειξις ἀποτυχίας τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος.

ΔΟΞΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΤΗΣ κ. ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τώρα τελευταίως πολλοὶ κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι καὶ ψυχαναλυταὶ ἔφερον ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα τοῦ ρωμαντικοῦ ἔρωτος. Πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ ρωμαντικὸς ἔρως σήμερον εὑρίσκεται σὲ παρακμὴ καὶ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν γάμον. Ὁ ρωμαντικὸς ἔρως σὲ καμμίαν ἐποχὴν δὲν εἶχεν ἀπόλυτη σχέσι μὲ τὸν γάμον, ὁ ὁποῖος εἶναι κάτι τὸ συμβατικὸ καὶ πρακτικό.

Ἡ παντελὴς ἔλλειψις τοῦ ρωμαντικοῦ ἔρωτος σκοτώνει ἀλύπητα τὸ αἴσθημα. Δὲν εἶναι ὅμως ποτὲ δυνατὸν νὰ σβήσῃ ὁ ρωμαντικὸς ἔρως ἐφ' ὅσον περιβαλλόμεθα ἀπὸ τὴν ἀπέραντη ὠμορφιὰ τῆς φύσεως. Ἐξ ἄλλου, ἡ ἔλλειψις τοῦ ρωμαντισμοῦ θὰ σκοτώσῃ καὶ τὰς ὡραίας Τέχνας καὶ αὐτὸ ἔχει δυστυχῶς σχεδὸν συμβῆ σήμερα. Ὁ Σοπὲν δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ζήσῃ σήμερα στὸν αἰῶνα τῆς ὕλης, ὅπου ἔξαρσις, ἔκστασις καὶ ἔμπνευσις δὲν ὑπάρχουν πιά! Γιατὶ ἡ μουσικὴ τοῦ Σοπὲν μίλαγε μοναχὰ γιὰ τὸ φτερούγισμα μιᾶς Ἄνοιξις, γιὰ τὸ ξύπνημα μιᾶς αὐγῆς, γιατὶ ἡ ψυχή του ἔβλεπε μόνο ὅ,τι ὡραῖο, ὅ,τι εὐγενικὸ καὶ ὑπερκόσμιο ὑπάρχει στὴ γύρω μας φύσι!

Ὅλες αὐτὲς εἰδυλλιακὲς εἰκόνες ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοὺς ποιητὰς ρωμαντισμός, ποὺ φέρνει τοὺς ἀνθρώπους στὶς χῶρες τοῦ ὀνείρου! Ἀλλοίμονο ἂν λείψῃ αὐτὴ ἡ θεϊκὴ χαρά, ἀλλοίμονο ἂν ὁ ἄνθρωπος ἐξακολουθήσῃ ν' ἀκούῃ, ἀντὶ γιὰ μουσική, θορύβους ἀνάρθρων ἤχων! Ἀλλοίμονον ἂν ἐξακολουθήσῃ νὰ βλέπῃ γιὰ χορό, καννιβαλιστικὲς κινήσεις, ποὺ ἀνταποκρίνονται μόνον στὰ κατώτερα ἔνστικτα τοῦ ἀνθρώπου! Τί εἶναι πράγματι χορὸς εἰς τὰ ὄμματα τῶν αἰσθητικῶν; Εἶναι χάρμα ἁπαλῶν καὶ ἀβρῶν κινήσεων, ποὺ γοητεύουν καὶ συμπαρασύρουν τὸν ἄνθρωπον σὲ χῶρες παραμυθένιες. Εἶναι τὸ ἰδεωδέστερο λίκνισμα τοῦ κόσμου!

Ἀλλοίμονον ἂν ἐξακολουθήσωμεν νὰ βλέπωμεν ἀπὸ σκηνῆς τὴν Τρούμπαν τοῦ Πειραιῶς ὡς κύριον θέμα κινηματογραφικοῦ ἔργου καὶ τοὺς θαμῶνας της νὰ τροχίζουν τὰ μαχαίρια τους γιὰ ν' ἀλληλοαρπαχτοῦνε. Δυστυχῶς, ἄθλιοι κερδοσκόποι τοῦ διεθνοῦς κινηματογράφου μετέβαλαν τὸν κινηματογράφον εἰς ζούγκλαν.

Ἀπὸ ποῦ νὰ πιασθῇ ἡ νεολαία μας, τί βλέπει στὸν κινηματογράφον; Τὴν δρᾶσιν τῶν γκάγκστερς τοῦ Τέξας καὶ τὴν κατάπτωσιν τῆς γυναίκας, ποὺ ἀπὸ λουλούδι τῆς δημιουργίας, ποὺ ἦτανε μιὰ φορά, ἀπὸ στολίδι τοῦ σπιτιοῦ, κατήντησε σήμερα νὰ εὑρίσκεται κλωτσοπατημένη μέσα στὸ ρεῖθρον!...

ΑΝΤΙΓ. ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΠΟΥΛΟΥ
Τῆς Ἑνώσεως Ἑλλ. Μουσουργῶν

ΑΣΦΑΛΗ ΟΠΛΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

ΑΙ ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΕΙΣ: ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ

Συμπεράσματα ἐπιστημονικῶν πειραμάτων

ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 25.— Ἡ μεταμόσχευσις ὀργάνων ἀποτελεῖ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τὸ νέον «μέτωπον» τῆς χειρουργικῆς. Ἰδοὺ μερικὲς χαρακτηριστικὲς περιπτώσεις:

—Μετεμοσχεύθη θύμος ἀδὴν ἀπὸ δάμαλιν σὲ ἀντικατάστασι τοῦ θύμου ἀδένος γυναικός, πασχούσης ἐκ καρκίνου σὲ μιὰ ἀπέλπιδα προσπάθεια περιορισμοῦ τῆς ἐπαράτου νόσου.

—Σὲ δύο νοσοκομεῖα, ἀσθενεῖς πάσχοντες ἀπὸ προχωρημένη πνευμονικὴ ἀσθένεια, ἐδέχθησαν μεταμοσχεύσεις πνευμόνων ἀπὸ πτώματα. Καὶ οἱ δύο ἀσθενεῖς ἀπεβίωσαν. Ἀλλ' οἱ χειρουργοὶ δὲν ἀπεθαρρύνθησαν καὶ θὰ συνεχίσουν παρόμοιες μεταμοσχεύσεις.

—Στὴν δραματικώτερη ἐκ τῶν προσφάτων μεταμοσχεύσεων, χειρουργοὶ τοῦ Μισσισιππῆ, ἐκράτησαν στὴν ζωὴ ἐπὶ μίαν ὥρα ἕνα ἀσθενῆ μὲ τὴν καρδιὰ χιμπατζῆ. Μία ἄλλη «γραμμὴ ἐπιθέσεως» στὶς ἀσθένειες τῶν στεφανιαίων ἀρτηριῶν: πλαστικοὶ θάλαμοι καὶ βαλβίδες τῆς καρδιᾶς.

—Τὸν περασμένο Ἰούλιο σ' ἕνα παιδὶ μετεμοσχεύθη ὁ σπλὴν τῆς μητέρας του (οἱ ἐνήλικες δὲν ἔχουν ἀνάγκην σπληνὸς) γιὰ νὰ βοηθηθῇ νὰ πολεμήσῃ ὁ ὀργανισμός του κατὰ τῶν μολύνσεων. Ἄγνωστον ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐπιζήσῃ ὁ μικρὸς ἀσθενής.

—Πολλὲς μεταμοσχεύσεις ἥπατος ἔχουν δοκιμασθῆ ὡς τώρα. Μέχρι σήμερα, συκώτια ἀπὸ πτώματα ἔχουν λειτουργήσει τὸ πολὺ μέχρις 23 ἡμέρες σὲ βαρύτατα νοσοῦντας ἀσθενεῖς.

—Τὰ νεφρά, εἶναι τὰ ὄργανα ποὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔχουν μεταμοσχευθῆ κατὰ τὴν τελευταία δεκαετία. Ἐκ τῶν 250 ἐγχειρήσεων τοῦ εἴδους αὐτοῦ, οἱ πλεῖστες ἔχουν ἐπιτύχει σὲ αὐθεντικοὺς διδύμους. Ἐπίσης, μερικὰ ἀπὸ μὴ δίδυμα, ἀκόμη δὲ καὶ ἀπὸ μὴ συγγενῆ μεταξύ τους ἄτομα, ἔχουν λειτουργήσει. Ἤδη, γίνονται πειράματα μεταμοσχεύσεως νεφρῶν ἀπὸ ἀνθρωποειδεῖς.

Εἰδικῶς, ἐν τούτοις, γιὰ τὶς μεταμοσχεύσεις νεφρῶν, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἀποτελοῦν «ἐγχειρήσεις τῆς ρουτίνας», ὅπως λ.χ., ἡ σκωληκοειδῖτις ἢ οἱ ἀμυγδαλές. Παρὰ τὴν εὑρεῖαν ἐφαρμογὴν ἐγχειρήσεων τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ἡ μεταμόσχευσις νεφρῶν ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκεται ἀκόμη στὸ πειραματικὸ στάδιο. Τὸ ὅτι ἐπέτυχαν οἱ περισσότερες μεταμοσχεύσεις ποὺ ἔγιναν ἐπὶ αὐθεντικῶν διδύμων, ὀφείλεται στὴν ὁμοιότητα τῶν ἱστῶν τῶν ἀτόμων αὐτῆς τῆς κατηγορίας. Ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἡ περίπτωσις τῶν διδύμων δὲν ἀποτελεῖ ἀσφαλῆ βάσιν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν μεταμοσχεύσεων αὐτῶν εἶναι καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι στοὺς ὑπόλοιπους ἀσθενεῖς, ἡ ἐπιτυχία τῆς μεταμοσχεύσεως ὑπῆρξε λίαν περιωρισμένη, σὲ σημεῖο ὥστε ἐπὶ 200 ἐγχειρηθέντων μόλις οἱ 6 ἐπέζησαν ἐπὶ διάστημα μεγαλύτερο τοῦ ἔτους.

Πρὸ ἡμερῶν, 700 περίπου εἰδικοί, συνῆλθαν στὴν Νέα Ὑόρκη γιὰ νὰ παραστοῦν στὸ 6ο Διεθνὲς Συνέδριο Μεταμοσχεύσεων γιὰ ν' ἀνταλλάξουν τὶς τελευταῖες «εἰδήσεις» τους ἀπὸ τὸ «χειρουργικὸ μέτωπο». Δὲν ἦσαν πάντως ὅλοι τόσον αἰσιόδοξοι ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν «ἐγχειρήσεων» στὸ «μέτωπο» τῶν μεταμοσχεύσεων, διότι θεωροῦν ὅτι οἱ γνώσεις μας ἐπὶ τῆς φυσιολογίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τόσον μηδαμινές, ὥστε οἱ μεταμοσχεύσεις νὰ θεωροῦνται «χειρουργικαὶ ἀκροβασίαι».

Ἀντιθέτως, πλήρης αἰσιοδοξίας ἐνεφανίσθη ὁ διάσημος χειρουργὸς δρ Τζέημς Χάρντυ τοῦ Ἰατρικοῦ Κέντρου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μισσισιππῆ ὁ ὁποῖος σημειωτέον ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ συνεδρίου εἶχε πραγματοποιήσει μεταμόσχευσιν ἀνθρωπίνης καρδιᾶς. Ὁ «δέκτης» ἦταν ἕνας ἑτοιμοθάνατος ἄνδρας, ἡλικίας 68 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἔπασχεν ἀπὸ βαρείας μορφῆς χρονίαν καρδιοπάθειαν. Ἐνῷ ἡτοιμάζοντο γιὰ τὴν ἐγχείρησι, ὁ Χάρντυ καὶ οἱ βοηθοί του ἐσκόπευαν νὰ χρησιμοποιήσουν γιὰ τὴν μεταμόσχευσι τὴν καρδιὰ ἑνὸς ἀνδρός, ποὺ εἶχε φονευθῆ ἀπὸ κτύπημα στὸν ἐγκέφαλο. Προτοῦ, ὅμως, προλάβουν νὰ ἐγχειρήσουν τὸν ἀσθενῆ — στὸν ὁποῖον θὰ μετεμοσχεύετο ἡ καρδιὰ τοῦ θανόντος — ὑπέστη τὴν τελειωτικὴ καρδιακὴ προσβολή, ποὺ θὰ ἐπέφερε τὸν θάνατον, ἂν οἱ χειρουργοὶ δὲν ἦσαν προετοιμασμένοι γιὰ ἕνα παρόμοιο ἐνδεχόμενο. Εἶχαν, πράγματι, στὴν διάθεσί τους τὴν καρδιὰ ἑνὸς χιμπατζῆ, τὸν ὁποῖον κρατοῦσαν ἐν ζωῇ, ἀκριβῶς γιὰ ἐπείγουσα ἀνάγκη. Ἔσπευσαν, λοιπόν, νὰ κάνουν τομὴ στὸ στέρνο τοῦ χιμπατζῆ καὶ ἀφοῦ ἀφήρεσαν τὴν καρδιά του, τὴν διετήρησαν ἐν ζωῇ μὲ αἷμα, τὸ ὁποῖον μετεφέρετο σ' αὐτὴν διὰ τῆς φλεβός, ἡ ὁποία ἀρδεύει τὸν καρδιακὸν μῦν. Ἐν συνεχείᾳ, καὶ ἐνῷ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος τοῦ ἀσθενοῦς συνετηρεῖτο μὲ εἰδικὸ μηχάνημα, ἡ καρδιὰ τοῦ χιμπατζῆ ἐρράφθη στὰ μείζονα αἱμοφόρα ἀγγεῖα ποὺ ὁδηγοῦν στοὺς πνεύμονας καὶ στὸ λοιπὸν σῶμα. Μόλις ἐτοποθετήθη, ἡ καρδιὰ ἐτέθη σὲ κίνησι μὲ ἠλεκτρικὸ δονισμό, ἐπὶ μίαν ὁλόκληρη ὥρα δὲ λειτουργοῦσε κανονικά. Ἀλλὰ δὲν ἄντεξε στὸ τέλος. Ἡ καρδιὰ τοῦ χιμπατζῆ, τοῦ μισοῦ μεγέθους μιᾶς κανονικῆς ἀνθρώπινης καρδιᾶς, ἦταν πολὺ μικρὴ γιὰ ν' ἀντέξῃ τὴν κυκλοφορία τοῦ ἀσθενοῦς.

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΔΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΔΙΑΘΕΤΕΙ Η ΤΖΑΚΥ ΚΕΝΝΕΝΤΥ ΟΛΗ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΤΗΣ

ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΤΗΣΙΩΣ 35.000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ἡ Τζάκι Κέννεντυ, χήρα τοῦ ἀξέχαστου Τζὼν Φίτζεραλντ Κέννεντυ, μαζὺ μὲ τὰ δυὸ παιδιά της τὴν Κάρολιν καὶ τὸν Τζὼν - Τζών, ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ στὸ παλιὸ ὡραῖο σπίτι τῆς συνοικίας Τζώρτζταουν τῆς Οὐάσιγκτων, στὸ ὁποῖο εἶχε μετακομίσει λίγες ἡμέρες μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ συζύγου της. Πρὸς τὸ παρόν, θεωρεῖται μᾶλλον ἀπίθανον ὅτι ἡ Τζάκι θὰ ἐγκατασταθῇ στὸ δικό της σπίτι, στὸ Ράτλσνεϊκ Μάουνταιν, τῆς Βιρτζίνια ἢ στὸ κτῆμα τῶν Κέννεντυ, στὴν Μασσαχουσέττη. Ἡ Τζάκι διάγει πολὺ ἀποτραβηγμένη ζωή, δὲν παίρνει μέρος σὲ καμμιὰ κοινωνικὴ συγκέντρωσι, καὶ φυσικά, δὲν ὁμιλεῖ σὲ κανένα γιὰ τὰ μελλοντικά της σχέδια. Κάθε μέρα πηγαίνει τὴν Κάρολιν στὸ ἀγγλικὸ σχολεῖο τῆς Οὐάσιγκτων καί, ἐν συνεχείᾳ, πάει ν' ἀποθέσῃ λίγα λουλούδια στὸν τάφο τοῦ Προέδρου, στὸ νεκροταφεῖο Ἄρλιγκτον.

Καθὼς ἀναφέρει ἕνας ξένος ἀνταποκριτὴς ποὺ παρηκολούθησε πολλὲς φορὲς τὴν Τζάκι στὶς καθημερινὲς αὐτὲς διαδρομές, ἡ χήρα τοῦ Προέδρου Κέννεντυ ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ τὴν ἴδια χαμένη, ἀφηρημένη, ἀπαθῆ ἔκφρασι, ποὺ ἀποκρυσταλλώθηκε στὸ πρόσωπό της τὴν μοιραία ἐκείνη ἡμέρα τῆς 22ας Νοεμβρίου, ὁπότε τρεῖς σφαῖρες ξεκίνησαν ἀπὸ τὸ περίστροφο ἑνὸς φανατικοῦ - ἢ ἑνὸς πληρωμένου δολοφόνου - γιὰ νὰ θέσουν τέρμα ἀπότομο καὶ τραγικὸ στὴν εὐτυχία της.

Ἡ Τζάκι θέλει πρῶτα νὰ ἀπαντήσῃ κανονικὰ στὶς ἑπτακόσιες χιλιάδες συλλυπητήρια τηλεγραφήματα ποὺ τῆς ἀπεστάλησαν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου (ἑκατὸ χιλιάδες μόνον ἀπὸ τὴν Εὐρώπη). Ταυτοχρόνως, μελέτησε μαζὶ μὲ τὸν ἀρχιτέκτονα Βαρνέκε τῆς Καλιφορνίας τὰ σχέδια γιὰ τὸ μνημεῖο ποὺ θὰ στηθῇ τελικὰ ἐπάνω στὸν τάφο τοῦ συζύγου της.

Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΗΣ

Πρὸ ἡμερῶν, τὸ Κογκρέσσο ἐψήφισε αὔξησι κατὰ δέκα χιλιάδες δολλάρια τῆς ἐτησίας συντάξεως ποὺ θὰ δοθῇ στὴν χήρα τοῦ Προέδρου. Ἔτσι, τὸ ποσὸν ποὺ θὰ εἰσπράττῃ ἐτησίως ἀπὸ τὸ Δημόσιο ἡ Τζάκι ἀνέρχεται μετὰ τὴν παραπάνω αὔξησι σὲ 35 000 δολλάρια.

Ἡ Τζάκι, βεβαίως, δὲν ἔχει ἀνάγκην χρημάτων. Οἱ Κέννεντυ εἶναι κάτοχοι μιᾶς κολοσσιαίας περιουσίας, ἡ ὁποία ὑπολογίζεται συνολικῶς σὲ σαράντα ἑκατομμύρια δολλάρια. Ἑπομένως, ὁ ἀείμνηστος Τζὼν Φίτζεραλντ μποροῦσε νὰ θεωρῇ ἀσήμαντη - μὲ τὰ δικά του μέτρα, βεβαίως - τὴν προεδρικὴ ἀποζημίωσι. Ἀλλὰ καὶ γενικώτερα, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μετρηθῇ μὲ μερικὲς - ἢ καὶ πολλές - χιλιάδες δολλάρια ἡ ὑπηρεσία ποὺ προσφέρει στὴν χώρα του καὶ στὸν κόσμο ὁλόκληρο ὁ κάτοχος τῆς σπουδαίας, δαπανηρᾶς - καὶ φονικῆς - αὐτῆς θέσεως τοῦ κόσμου, ἡ ὁποία στὴν περίπτωσι τοῦ Προέδρου Κέννεντυ ὑπῆρξε πραγματικὰ φονική;

Οἱ μισθοὶ τῶν Ἀμερικανῶν Προέδρων μετὰ τὴν ἀφαίρεσι τῶν φόρων καὶ συναφῶν κρατήσεων, εἶναι 6.688 δολλάρια μηνιαίως καθαρά. Σ' αὐτὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν ἄλλες 90.000 δολλάρια ἐτησίως ποὺ τοῦ καταβάλλονται ὑπὸ τύπον ἀποζημιώσεων καὶ ἄλλων εἰδικῶν παροχῶν. Πέραν, ὅμως, αὐτῶν ὑπάρχουν πάντα στὴν διάθεσί του: Ἕνας ὁλόκληρος στολίσκος ἀεροπλάνων, δεκαπέντε αὐτοκίνητα, τρία γιώτ, τὸ εἰδικὸ τραῖνο «Φερντινάντο Μαγκελλάνο», τὰ ἐθνικὰ πάρκα γιὰ τὶς θερινές του διακοπὲς κλπ., κλπ. Καὶ ἐπὶ πλέον τὸ ἀμερικανικὸ Δημόσιο δαπανᾷ γιὰ τὴν ἀσφάλειά του περὶ τὸ ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια ἐτησίως!

Ὅταν ὁ Πρόεδρος ἀποσύρεται ἀπὸ τὸν Λευκὸ Οἶκο παίρνει τιμητικὴ σύνταξι (ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας του, 25.000 δολλάρια ἐτησίως). Τὸ ἴδιο αὐτὸ ποσὸν παίρνει ἡ σύζυγος τοῦ Προέδρου ὅταν καταστῇ χήρα. Στὴν περίπτωσι τῆς Τζάκι, τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ηὐξήθη σὲ 35.000 δολλάρια τιμητικῶς. Ἀλλὰ ἡ εὐγενικὴ αὐτὴ γυναίκα ἔχει δηλώσει ὅτι θὰ διαθέτῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ποσὸν αὐτὸ σὲ ἔργα κοινωνικῆς εὐποιΐας.

ΓΕΝΙΚΕΥΕΤΑΙ Ο ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ

Ἕνα πείραμα στὴ Δανία μὲ τὸν ὑπνωτισμόν!

ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ.— Ὁ ἀγὼν ἐναντίον τοῦ καρκίνου γενικεύεται καὶ παίρνει διαρκῶς μεγαλύτερες διαστάσεις. Στὶς εὐρωπαϊκὲς πρωτεύουσες, ὅπως καὶ στὴν Ἀμερικὴ ἐπίσης, ἔχει ἀναληφθῆ ἐκστρατεία σὲ μεγάλη κλίμακα γιὰ τὸν ἐπηρεασμὸ τῆς κοινῆς γνώμης, ὥστε νὰ κοπῇ τὸ κάπνισμα. Οἱ γιατροὶ δημοσιεύουν ἄρθρα στὶς ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ καὶ υἱοθετοῦν διάφορες μεθόδους, γιὰ νὰ σταματήσουν ἄνδρες καὶ γυναῖκες τὸ κάπνισμα, σὲ μερικὲς δὲ πολιτεῖες ἄρχισαν νὰ λειτουργοῦν εἰδικὲς κλινικές.

Ἀλλὰ τὸ πιὸ ἀποτελεσματικὸ ὅπλο εἶναι, κατὰ τὸν Πὼλ Κοφέϊτ, ὁ ὑπνωτισμός. «Μπορῶ, μέσω τοῦ ὑπνωτισμοῦ, λέει, νὰ ὑποβάλω ψυχολογικῶς κάθε ἄτομο καὶ νὰ τὸ ὑποχρεώσω μὲ μερικὰ πειράματα νὰ κόψῃ τὸ κάπνισμα».

Ὁ Κοφέϊτ, ὁ ὁποῖος ἐφαρμόζει καὶ τὴν μέθοδο τῶν Ἰνδῶν σοφῶν Γιόγκι, ἔπεισε τὴν διεύθυνσιν τῆς τηλεοράσεως στὴν Κοπεγχάγη καὶ ἔκαμε ἕνα πείραμα ὑπνωτισμοῦ, τὸ ὁποῖον παρακολούθησαν ὅλοι οἱ Δανοί.

Σὲ πολλὲς περιπτώσεις τὸ πείραμα ἀπεδείχθη ἐπιτυχὲς καὶ πολλὲς γυναῖκες ὑπνωτίσθηκαν, παρακολουθῶντας τὴν εἰδικὴ ἐκπομπὴ τοῦ Κοφέϊτ. Τὴν ἑπομένη ἡμέρα, ἔσπευσαν νὰ τὸν συναντήσουν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἐπηρεασθοῦν ψυχικὰ καὶ μὲ αὐθυποβολὴ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ μαρτύριο τοῦ καπνίσματος.

Ὁ Κοφέϊτ εἶπε ἀπὸ τῆς τηλεοράσεως πρὸς τοὺς Δανοὺς τὰ ἑξῆς: «Πρέπει νὰ σταματήσετε τὸ κάπνισμα, διότι θὰ ὁδηγηθῆτε πιὸ γρήγορα στὸν τάφο. Δὲν πρέπει νὰ καπνίζετε. Δὲν εἶσθε δοῦλοι τοῦ καπνοῦ. Ἀδιαφορῆστε γι' αὐτόν. Ἡ θέλησίς σας εἶναι πιὸ δυνατὴ καὶ πρέπει νὰ τὴν ἐπιβάλετε».

Οἱ Δανοὶ κατάπληκτοι ἄκουαν τὸν Γιόγκι νὰ προσπαθῇ νὰ τοὺς πείσῃ, ὅτι μποροῦν μὲ μερικὰ ὑπνωτιστικὰ πειράματα νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν μανία τοῦ καπνίσματος. Ἡ ἀστυνομία εἶχε προηγουμένως δώσει τὴν συγκατάθεσί της γιὰ νὰ γίνῃ τὸ πείραμα, ἀφοῦ βεβαιώθηκε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν ἐπιπλοκές, ἀπὸ τὸ ἐνδεχόμενο ὑπνωτίσεως τῶν ἀκροατῶν.

Πρέπει νὰ ἀναφερθῇ ἐδῶ, ὅτι ἕνας ὑπνωτιστὴς στὸ Λονδῖνο εἶχε κάμει ἀνάλογο πείραμα, τὸ ὁποῖον συνεδέθη μὲ μιὰ δολοφονικὴ πρᾶξι. Ὑπεστηρίχθη τότε, ὅτι τὸ ἔγκλημα ἔγινε, ἀφοῦ ὁ κακοποιὸς ὑπνωτίσθηκε, παρακολουθῶντας στὴν τηλεόρασι ἕνα μάθημα ὑπνωτισμοῦ.

Ὁ Κοφέϊτ, ἀφοῦ ἔκαμε τὸ πείραμά του, εἶπε κατόπιν πρὸς τοὺς Δανούς: «Τώρα πηγαίνετε νὰ κοιμηθῆτε. Ὅταν τὸ πρωῒ σηκωθῆτε, θὰ αἰσθάνεσθε ξεκούραστοι, θὰ ἔχετε μεγαλύτερη δραστηριότητα καὶ τὸ νευρικό σας σύστημα δὲν θὰ βρίσκεται σὲ ὑπερδιέγερσι. Ἀποφύγετε τὸ δηλητήριο. Σῶστε τὸν ἑαυτό σας».

Ὅταν τελείωσε ὁ Γιόγκι Κοφέϊτ, οἱ Δανοὶ ἀκροαταί του ἔμοιαζαν σὰν ὑπνωτισμένοι.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ραδιοσταθμοῦ εἶπε, ὅτι τὸ πείραμα θὰ δείξῃ σὲ λίγες μέρες ἂν οἱ κάτοικοι τῆς Δανίας ἔκοψαν πραγματικὰ τὸ τσιγάρο.

ΕΛΛΗΝ. ΠΕΡΙΗΓΗΤΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

Σήμερον ΚΥΡΙΑΚΗΝ 6 μ. μ. χορευτικὸ βραδυνὸ στὰ ἐντευκτήρια τῆς Λέσχης, γιὰ τὰ μέλη καὶ τοὺς συνοδούς των.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗΝ 1ΗΝ ΜΑΡΤΙΟΥ
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΩΝ
Η ΕΚΠΛΗΞΙΣ ΤΗΣ ΒΡΑΔΥΑΣ
Καλλιτεχνικὸ ζευγάρι σὲ ἀνατολίτικους χορούς

Πανζουρλισμὸς κάθε βράδυ στὸ ΚΕΝΤΡΟΝ
«ΤΡΙΑΝΑ»
μὲ τὸ γνωστό σας κουαρτέττο ΜΠΕΖΑΪΔΕ
ποὺ τραγουδᾶ γιὰ σᾶς ἡ ΣΟΥΛΑ ΑΛΜΑ
καὶ ἡ μπριόζα ΡΟΥΛΑ
ἄρτι ἀφιχθεῖσα ἐξ Ἀθηνῶν
ΑΞΕΧΑΣΤΕΣ ΒΡΑΔΥΕΣ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΟΥ ΣΤΗΝ
"ΤΡΙΑΝΑ"

«ΑΣΤΕΡΙΑ»
Ἀπὸ σήμερον καὶ κάθε βράδυ ξεφάντωμα Καρναβαλιοῦ μὲ τὴν μπριόζα ὀρχήστρα τοῦ
Ν. ΚΡΙΘΑΡΑΚΗ
Τραγουδᾶ ὁ ἐξαίρετος
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ
Η ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΔΙΑ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΚΡΕΩ 1964
Ἀπὸ σήμερον ΚΥΡΙΑΚΗΝ καὶ κάθε βράδυ στὸ Κέντρον
ΚΑΡΜΕΝ
(ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΑΡΟΥΔΑ — ΤΗΛ. 60—25)
ἐμφανίζεται τὸ συγκρότημα
Ν. ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ
μὲ τοὺς καλλίτερους καλλιτέχνας τῶν Λαϊκῶν τραγουδιῶν
Στὸ συγκρότημα συμμετέχει καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ ντιζὲζ
ΑΝΝΟΥΛΑ

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΨΥΓΕΙΑ
KELVINATOR
ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ
★ Δι' ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα
★ Μὲ πολλὲς δόσεις
★ Μὲ ἐγγύησι πραγματικὴ
★ Μὲ εἰδικὸν συνεργεῖον ἐφωδιασμένον δι' αὐτοκινήτου διὰ τὴν ταχεῖαν ἐξυπηρέτησίν σας.
★ Ἅπαντα τὰ ἀνταλλακτικὰ εἰς τὸ κατάστημά μας
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
"Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ" Ο.Ε.
Κανακάρη 85, τηλ. 31-45 & 59-55
(Πρατήριον ΕΒΓΑ)
ΠΡΩΤΟΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ

ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΩΔΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ
1892
Ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας
ΜΕΓΑΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΜΕΤΗΜΦΙΕΣΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΜΗ
Τετάρτη 4 Μαρτίου 1964
ΩΡΑ 4.30 Μ. Μ.
Αἴθουσα Φιλαρμονικῆς
ΤΙΜΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥ ΔΡΧ. 15
Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὴν Φιλαρμονικήν, Ρ. Φεραίου 7, τηλ. 27—40, εἰς τὸ κατάστημα «ΒΕΝΑ» Μαιζῶνος 62.

BAL DE TETE
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΝ
ΜΕ ΤΗΝ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΚΑΝΑΚΑΚΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ:
ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΤΡΩΝ
ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΤΕΓΝΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ "ΣΤΑΡ"
Τὰ νέα τηλέφωνα τῶν Στεγνοκαθαριστηρίων «ΣΤΑΡ» μὲ τὰ παγκοσμίου φήμης μηχανήματα ΒΕVΕ εἶναι
61 - 94 Ἀμέσου ἐξυπηρετήσεως καὶ
60 - 31 Ἐργοστασίου
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ "ΣΤΑΡ"
ΚΟΡΙΝΘΟΥ — ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΩΝ
ΜΕΓΑΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ
9 ΜΑΡΤΙΟΥ ἡμέρα ΔΕΥΤΕΡΑ καὶ ὥρα 4 – 9 μ.μ.
★★★
Παιδιὰ ἑτοιμασθῆτε γιὰ τὸν μοναδικὸ παιδικὸ χορό σας, ποὺ σᾶς χαρίζει χαρὰ καὶ εὐθυμία στὴν ὡραία αἴθουσα τοῦ Δημοτικοῦ μας, μέσα σ' ἕνα πολιτισμένο περιβάλλον, ποὺ τὸ φροντίζουν μὲ στοργὴ γιὰ σᾶς οἱ κυρίες τοῦ Μορφωτικοῦ.

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Τὰ διηγήματα τοῦ Μακρυδήμα

(«Καημοὶ τοῦ Κάμπου»)

Τοῦ κ. ΚΩΣΤΑ ΚΟΝΤΑΞΗ

Τὸ διήγημα εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ δύσκολες μορφὲς τοῦ πεζοῦ ἐντέχνου λόγου. Θὰ μποροῦσε νὰ ὁρισθῇ — ὅσο κι' ἂν κάθε ὁρισμὸς εἶναι ὁπωσδήποτε κι' ἕνας περιορισμὸς — σὰν μιὰ σύντομη ἱστόρηση μὲ τέχνη ἑνὸς κομματιοῦ ζωῆς δικῆς μας ἢ ξένης, πραγματικῆς ἢ φανταστικῆς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος, μὲ σκοπὸ τὴν αἰσθητικὴ εὐαρέσκεια τοῦ ἀναγνώστη. Τὸ διήγημα δὲν εἶναι οὔτε ἱστορία, οὔτε παραμύθι. Δὲν ἔχει τὸν γνωστικὸ σκοπὸ τῆς ἱστορίας· οὔτε καὶ ἀκολουθεῖ τὴν φυσικὰ ἀπίθανη πλοκὴ τοῦ παραμυθιοῦ μὲ τὸν διδακτικό του σκοπό. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα διαφέρει, γιατί ἔχει περιωρισμένη ἔκταση. Τὸ διήγημα εἶναι σύνθετο εἶδος λόγου: Ἀφηγεῖται γεγονότα μὲ ζωντάνια, περιγράφει τοπία μὲ παραστατικότητα καὶ φυσικὰ μέσα σ' αὐτὰ εἰσάγει ἀνθρώπινα πρόσωπα, ποὺ μιλοῦν, κινοῦνται καὶ συγκρούονται. Ἀντλεῖ θέματα ἀπὸ τὸ χῶρο τῆς ἀνθρώπινης περιπέτειας. Δὲν εἶναι κάτι τὸ στατικό. Ἔχει κίνηση, ζωὴ καὶ δράση. Ἡ διήγηση, ἡ περιγραφὴ καὶ ὁ διάλογος εἶναι τὰ ἀπαραίτητα συστατικὰ στοιχεῖα τοῦ κλασσικοῦ διηγήματος. Τὰ θέματά του, εἴτε ἀπὸ τὸ χῶρο τῆς πραγματικότητος, εἴτε ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς ἱστορίας ἢ τὴ σφαῖρα τῆς φαντασίας τὰ παίρνει ὁ διηγηματογράφος, ἔχουν ἐξασφαλισμένη ὁπωσδήποτε τὴν αἴσθηση τῆς «ἀλήθειας» τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Ἔτσι ὁ χῶρος τῆς καθημερινῆς ζωῆς μὲ τὴν πολύμορφη ἀνθρώπινη παρουσία ἀποτελεῖ στόχο γιὰ τὸν διηγηματογράφο. Ἐκεῖ μέσα θὰ δῇ τὸν ἄνθρωπο μὲ τὰ ποικίλα προβλήματα καὶ τὶς ἄπειρες ἔγνοιες του, μὲ τοὺς καημοὺς καὶ τὶς λαχτάρες του, μὲ τὴ μιζέρια καὶ τὴ μεγαλωσύνη του, νἄρχεται σὲ σύγκρουση μὲ τὸν συνάνθρωπό του καὶ νὰ μπλέκῃ σ' ἀξεδιάλυτα δράματα, σ' αἰνίγματα καὶ σὲ κωμωδίες. Ἀπ' ἐδῶ θὰ πάρῃ τὸ θέμα του ὁ συγγραφέας. Δὲν θὰ τὸ ἀνατυπώσῃ ὅμως αὐτούσιο, ἀλλὰ μὲ τὴν ἀφήγηση θὰ τὸ μετουσιώσῃ, θὰ τὸ κάνῃ πλάσμα τῆς ψυχῆς του. Δὲν θὰ ἐκθέσῃ τὸ θέμα ποὺ πῆρε ἀπὸ τὴ ζωή, ὅπως εἶναι, ἀλλὰ μὲ μιὰ ἔντονα προσωπικὴ ὅραση καὶ διατύπωση θὰ συνδυάσῃ καὶ θὰ συνθέσῃ τὴν «ὕλη» τῆς ζωῆς σὲ μιὰ αἰτιώδη σχέση, δηλαδὴ θὰ παρουσιάσῃ τὶς σκέψεις, τὶς πράξεις καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν προσώπων νὰ ἐπιδροῦν τὸ ἕνα ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ νὰ προσφέρουν τὶς ἀφορμὲς τῆς κινήσεως, τῆς δράσεως, ποὺ συσσωρεύεται γύρω ἀπὸ ἕνα ἐνδιαφέρον καὶ ἀληθινὰ ἀνθρώπινο γεγονός.

☆

Τὸ διήγημα εἶναι ποὺ ὑπηρετεῖ κατὰ τρόπο ἄξιο καὶ ὁ κ. Γεράσιμος Μακρυδήμας μὲ τοὺς «Καημοὺς τοῦ Κάμπου», ποὺ ἐκυκλοφόρησε σὲ μιὰ καλαίσθητη καὶ φροντισμένη ἔκδοση. Ὁ συγγραφέας, ποὖναι καθηγητὴς τῶν Φυσικῶν, ἔχει ὁπωσδήποτε στιγμὲς δημιουργικὰ λογοτεχνικές. Καὶ οἱ «Καημοὶ τοῦ Κάμπου» ἀποτελοῦν μιὰ τέτοια στιγμή. Καὶ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ συμβαίνῃ διαφορετικά, ἀφοῦ στὶς φλέβες του ρέει τὸ αἷμα τοῦ Καρκαβίτσα. Καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ μᾶς δίνει δείγματα τῆς λογοτεχνικῆς του ἱκανότητος. Ὡστόσο, στοὺς «Καημοὺς τοῦ Κάμπου» ὁ κ. Μακρυδήμας μᾶς προσφέρει ἕντεκα διηγήματα καὶ ἕνα καθαρὸ ἀπομνημόνευμα γύρω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ θείου του Ἀνδρέα Καρκαβίτσα, ποὺ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἕνα ἀνέκδοτο πρωτόλειο «ποίημα - διήγημα» τοῦ μεγάλου Λεχαινιώτη διηγηματογράφου. Στὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ διηγήματα, ὁ συγγραφέας ἀκολουθεῖ τὴν τεχνικὴ τῆς ἀπομνημονευματογραφίας, ποὺ ἔχει κάτι ἀπὸ τὴν νοσταλγία μιᾶς ἐποχῆς ποὺ πέρασε καὶ πάει... Μὲ τὴ σκέψη καὶ τὴν εὐαισθησία του ὁ συγγραφέας ἀναπολεῖ γεγονότα καὶ περιστατικὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ κάμπου, ποὺ ἔζησε στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του. Οἱ καμπίσιοι, οἱ «λασπίτες» εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ αἰσθάνονται, ζοῦν καὶ κινοῦνται στὰ διηγήματά του. Ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴ μοῖρα τους παίρνει εἰκόνες αὐθεντικὲς καὶ τὶς μεταστοιχειώνει πνευματικά. Ἡ ἁπλὴ καθημερινὴ ζωὴ μὲ τὶς ἔγνοιες, τὶς σκοτοῦρες, τὰ πάθη καὶ τοὺς καημούς, τὶς χαρὲς καὶ τὶς λύπες τοῦ καμπίσιου, εἶναι ὁ χῶρος ἀπ' ὅπου ἀντλεῖ τὰ ἠθογραφικά του θέματα ὁ συγγραφέας. Κι' ὁ χῶρος αὐτὸς ἔχει στιγμές, ποὺ ἔπειτα ἀπὸ τὴν ὁλοήμερη κούραση στὸ χωράφι, ἔρχεται ἡ ταβέρνα, ὅπου «ὁ στίχος ἀδελφώνει τὸν ἔρωτα μὲ τὸ κρασὶ καὶ τὸ κρασὶ φέρνει τὴ λήθη» στὰ βάσανα καὶ τὰ πάθια τῆς ζωῆς... Οἱ «Καημοὶ τοῦ Κάμπου» εἶναι ἔργο, ποὺ χωρὶς πολλὲς ἐπιφυλάξεις θὰ μποροῦσε νὰ θεωρηθῇ ἄρτιο. Τὴ διήγηση τὴν διακρίνει ἡ συντομία καὶ ἡ περιεκτικότητα, ἡ ζωντάνια κι' ἡ εὐθυβολία τῆς παραστατικῆς λέξης. Στὰ περιγραφικὰ σημεῖα εἶναι ἔκδηλη ἡ σκηνογραφικὴ ἀρετὴ τοῦ συγγραφέα, ποὺ τοῦ ἐπιτρέπει μὲ ἄνεση νὰ τονίζῃ ἀπαραίτητες χαρακτηριστικὲς λεπτομέρειες καὶ νὰ πετυχαίνῃ ἔτσι νὰ δημιουργῇ καὶ νὰ ὑποβάλλῃ τὴν «οἰκεία ἀτμόσφαιρα», χρωματίζοντας τὸ τοπίο κατὰ τρόπο ἀσφαλῆ. Στὰ διαλογικὰ μέρη, ὅπου ὑπάρχει καὶ συγκεντρώνεται κατὰ κύριο λόγο ἡ κίνηση, ἡ ζωὴ καὶ ἡ δράση, φέρνει κάτι ἀπὸ τὴν ἀμεσότητα καὶ οὐσιαστικότητα, ἀπὸ τὴν καυτερὴ αἴσθηση τῆς ζωῆς τοῦ Ἠλειακοῦ κάμπου. Ἡ γλῶσσα του, ἀληθινὰ δουλεμένη καὶ φτειαγμένη ἀπὸ γνήσια ὑλικὰ τῆς γλώσσας τοῦ λαοῦ, οἰκοδομεῖ ἕνα ὕφος ἀφηγηματικὸ στέρεο καὶ ἔντονα προσωπικό. Ἡ ἀπόδοση τῶν προσώπων εἶναι δοσμένη μὲ ζωντάνια καὶ ἀβρότητα. Μὲ δυὸ λόγια, τὰ διηγήματα τοῦ κ. Μακρυδήμα εἶναι αἰσθητικὰ καταξιωμένα. Καὶ κάτι ἄλλο: Τὰ σκίτσα τοῦ ἐρασιτέχνη κ. Ἰωσ. Ντεμήρη εἶναι ὡραιότατα.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ